" ရာဇဝင်ကြွေး "

မေဘယ်လ်နှင့်တွေ့ဆုံခြင်း

ပါကျိုးအစိမ်းနှင့် အနက်ရောင်ကားကလေး တစ်စီး "ကမ္ဘာ့အေးဘုရားလမ်းအတိုင်း အပြင်းမောင်းလာရာမှ လမ်းသွယ် တစ်ခုကလေး အတွင်းသို့ ချိုးကွေ့ဝင်လိုက်သည်. . .။

ကွန်ကရစ်လမ်းငယ်အတိုင်း အတန်ကြာမျှ. . မောင်းဝင်သွားမိပြီးနောက် . . သဒိုးစတားကုမ္ပဏီ ဟု ဆိုင်းဘုတ်ငယ်တပ်ဆင်ထားသည့် ခြံကျယ်တစ်ခုရှေ့၊ အရှေ့တည့်တည့်ခေါင်းထိုးပြီး ဟွန်းသံပေးလိုက်သည်နှင့်. . သံပန်းတံခါးကြီး ပွင့်လာသည်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ ကားက နှစ်ထပ်တိုက်တစ်လုံးရှေ့အထိ မောင်းဝင်လာခဲ့ပြီး၊ ပေါ်တီကို ဆင်ဝင်ရှေ့တွင် ငြိမ့်ညောင်း ညင်သာစွာ ထိုးရပ်လိုက်သည်။

မှန်အပြည့်ကာထားသော တံခါးကို တွန်းဝင်လိုက်ရင်း . . ချာလီတစ်ယောက် သူ့ရှေ့က ဝင်သွားသော ကိုမောင်တင့် ပုခုံးကို အသာလှမ်းပုတ်လိုက်ပြီး . . .။

"ဟေ့ . . ဘယ်သူမှလဲ မတွေ့သေးပါလားဗျ. ."

ခြံစောင့် မာလီကုလားမှ လွဲ၍ လူသူတစ်ယောက်မျှ မတွေ့သေးသဖြင့် မေးမိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကိုမောင်တင့်က တစ်ချက်မျှ ပြုံးလိုက်ပြီး. . ဧည့်ခန်း ကျယ်ကြီးထဲမှ ဆိုဖါဆက်တီများ ရှိရာ မေးငေါ့လိုက်ပြီး။

"အဲဒီမှာ ကောထိုင် .. ချာလီ .. ဒီမှာက .. ဒီလိုပဲ .. အအေးသောက်မလား .. အပူလား .."

"အင်း .. ရေသန့်တစ်ဗူးလောက် .."

တဝီဝီ .. ဖြစ်သာစွာ မြည်နေသော လေအေးစက်အသံကို အခုမှ သတိပြုမိရင်း .. ရေငတ်သောဆန္ဒကို ဖြေဖျောက်ရန်သာ အာသီသရှိသည်။

"အိုကေ .. ခဏနော် .."

ကိုမောင်တင့် အခန်းအတွင်း ဝင်သွားစဉ်မှာပင် ချာလီတစ်ယောက် ဟိုကြည့် ဒီငေးလုပ်ရင်း အခန်းအနေအထားကို အကဲခတ်လိုက်သည်။ အင်း .. တကယ့် တိုက်ကောင်း .. ပတ်ကားပဲဟု တွေးရင်း .. နိုင်ငံခြား အသုံးအဆောင်ပရိဘောဂ အပြည့်ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသော အခန်းကို အံ့ဩစွာ သုံးသပ်မိသည်။

ဧည့်ခန်းဝိုင်း အတွင်းမှာပင် .. အခန်းအတွင်းဖက်မှ စကားပြောသံနှင့် .. မပွင့်တပွင့် .. ရယ်မောသံများ ကြားလိုက်ရပြီး .. နတ်သမီးတစ်ပါး .. ရုတ်ခြည်းဆိုသလို အခန်းတွင်းရောက်လာသည်။

အပေါ်ပိုင်းက .. အနက်ရောင် အပြောက်သား ဝိတ်စတစ်မျိုးကို လက်ပြတ်ချုပ်ထားသည့် ဘလောက်စ် ပုံဆန်းတစ်ထည်ကို ဝတ်ထားပြီး .. ရင်ညွန့်အထိ .. အကျႌအဟိုက်မှ .. နို့အုံကရေရေမျှ ပေါ်ထွက်နေပြီး .. ဖွံ့

ထွားလှသော ရင်သားများက ပြောင်လက်နေသည့် အကျႌသားအတွင်းမှ .. ရုန်းကန်ထွက်တော့မည့်နှယ်ပင် .. လုံးဝန်းလှပစွာ ဖြူဖေါင်းနေကြသည်။

ဒါကတော့ .. ခင်သေးသေးရယ် ..။ ရှူးဆင်းသွားသည်။ ခါးကျဉ်ကျဉ်ကလေးနှင့် တစ်ဆက်တည်းမှာတော့ .. ကားစွင့်ထွက်နေသည့် .. တင်သားများနှင့် တင်းရင်းလှပသော ပေါင်တံတို့က တိုက်စကတ် .. ခပ်ကြပ်ကြပ်နှင့်လိုက်ဖက်ညီစွာ .. အလှကိုဖေါ်ကျူးနေကြသည်။

အောက်ဖက်သို့ ဆင်နှာမောင်းသဖွယ် ဖြေဆင်းသွားသည့် .. ဖူးဖေါင်းနှင့် သလုံးသားတို့ကို အသားကပ်ပါးလွှာလွန်းသည့် .. ခြေအိတ်အပါး အရှည်တစ်စုံဖြင့် မသိသာစွာ ဖုံးအုပ်ထားသည်။

"မေသာယ်လ် .. ဒို့ပြောထားတဲ့ သူပေါ့ .. ကိုချာလီတဲ့ .." ကိုမောင်တင့်က မိတ်ဆက်သည်။

"ကွန်ဂရက်ကျူလေးရှင်း .. ကိုချာလီ .."

ဘိုဆန်စွာ ဆန့်တန်းလာသော ဆင်စွယ်ရောင် ဖွေးနေသည့် လက်မောင်းတိုး လက်ဖျံနှင့် အရင်းတုတ်ကာ အဖျားရှူးပြီး .. ဖေါင်းအိအိ လက်ချောင်းကလေးများကို ကြည့်ကာ .. ချာလီ .. လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ရမှာပင် .. အားနာမိသလို ဖြစ်သွားသည်။

"ကျွန်တော် ချာလီပါ . ."

"ဟိုကော . . ကိုချာလီ . . တောင်မြင့်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ် . . ကိုမောင်တင့်ကတော့ အယောအချာအာမခံထားတာပဲ . . ဟင်း . . ဟင်း . . ဒီမှာက . . ကိုချာလီလို လူမျိုး ခေါ်ရတာ ပထမဆုံး အကြိမ်ပါပဲ . . အရင်က သူတို့ဆီက . . အထီးတွေချည်းလာတာဆိုတော့ . . သိပ်အလုပ်မရှုပ်ခဲ့ဘူးလေ . . . ဒီမှာ အမ . . ရှာရတာ လွယ်တယ်မဟုတ်လား . ."

ချာလီ ဘာမှ ပြန်မပြောပဲ ငြိမ်နေသည် . .။

"အခုတစ်ခါလာမှာက . . ဂျပန်မ . . ပြီးတော့ . . ဒီမိန်းမက အဲဒီကိစ္စ အတော်သောင်းကျန်းတယ် ကြားတယ် . . ဖေါ်သကြီးတတ်သလို . . ရက်လဲရက်ရောတယ် . . အင်း . . အရေးကြီးဆုံးကတော့ . . အရမ်းချမ်းသာတာပဲ . ."

"ဟိုရှင်းလို ဂျပန်မ . . မိန်း၊ ဂျပန်က ကုမ္ပဏီတွေထဲမှာ . . သူ့ကုမ္ပဏီကလဲ တာရင်းဝင်ပဲ . . မြန်မာပြည် ဈေးကွက်ကို အခုမှ သူကိုယ်တိုင်လာတာ . . အရင်ကတော့ သူ့လူတွေချည်း . . အဲ . . ကိုယ်စားလှယ်တွေချည်း လွှတ်ခဲ့တာလေ . ."

ရွှန်းရွှန်းဝေအောင် ပြောနေသော မောင်လင်၏ နူတ်ခမ်းဖူးဖူးကလေးများကို ကြည့်ရင်း . . ရေတ်လာသ

ဖြင့် ကိုမောင်တင့် လက်ထဲမှ ရေသန့်ဗူးကို လှမ်းယူရင်း ချာလီ ဆိုဖါတစ်ခုပေါ် အသာထိုင်လိုက်သည်။

"ဒီဂျပန်သူဌေးမ . . က . . ရောက်တဲ့အခိုက် မြန်မာပြည်အနှံ့ ဘုရားဖုံလဲ့ဖူးချင်တယ်တဲ့ . . ဂျပန်စကားရော အင်္ဂလိပ်စကားပါ တတ်တဲ့ . . ဂိုက် (လမ်းညွှန်) တစ်ယောက် ကောင်းကောင်း ရှာထားပေးပါလို့ . . . ဖုန်း ကြိုဆက်တယ်လေ . .။"

"အဲဒါနဲ့၊ ကျွန်မတို့ . . . သူကြိုက်တတ်တာ လေ့လာကြတော့ . . မြန်မာလူမျိုးတွေကို . . သူအလွန်ပဲ စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုတာသိရတယ် . . ဂျပန်ပြည်မှာဆိုရင်လဲ မြန်မာပြည်ကလာတဲ့၊ မြန်မာတိုင်းကို လက်လှမ်းမီသရွေ့ မိတ်ဖွဲ့တယ်တဲ့။ အော် . . မြန်မာယောကျ်ား ချောချောဆိုရင် သူက လက်ဆောင်တွေ ဘာတွေတောင်ပေးပြီး မိတ်ဆက်လေ့ရှိတယ် . . တဲ့ . .။"

"ကျွန်မတို့ ကုမ္ပဏီနဲ့ အနာဂါတ်တောင်မြင့်ရေးဟာ . . ဒီ ဂျပန်မနဲ့ တော်တော်လေးပဲ . . ဆက်နွယ်ပတ်သက်နေပါတယ် . . သူ့အပေါ်မှာ မူတည်တယ်ဆိုပါတော့လေ . . .။"

"ဒီဂျပန်မကို ကောင်းကောင်း ထိန်းပြီး စည်းရုံးနိုင်ရင် သူတို့ ကုမ္ပဏီက . . ဒီမှာ . . အကြီးအကျယ်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံလာဖို့ အလား အလာရှိပါတယ် . .။"

"အောက်လမ်းနည်း သုံးတယ်ပဲဆိုဆို .. သင့်လျှော်မှု၊ မြန်မာယောကျ်ား ချောချောလှလှ .. ယောကျ်ားပီသတဲ့သူ တစ်ယောက် မဖြစ်မနေ လိုအပ်လာတာမို့ .. ကိုမောင်တင့်ကို အကူအညီတောင်းတော့ .."

"ငါကတော့ .. မင်းကိုပဲမြင်တယ် .. ချာလီ .. စကော့ရေးမှာလဲ .. မင်းက အကောင်းမြင်ဆုံးပဲ မဟုတ်လား .. ပြီးတော့ .. အင်္ဂလိပ်လိုရော .. ဂျပန်လိုပါ မင်းသင်တန်းတက်ဖူးတာ .. ငါသတိရတယ်လေ .."

ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်သည်။ တောမှာနေတုံးက ကျွဲကြီး .. အခုတော့ ချာလီ .. ။ အရပ်အမောင်းက ခြောက်ပေနီးပါး လက်မနဲ့နဲ့သာ လိုသည် .. ကစားထား၍ လက်မောင်း လက်ဖျံ ရစ်အုပ် .. မဲ့ .. ပေါင်ဝင့် .. အာမှ ပြောစရာမရှိအောင် .. ယောကျ်ားပုံစံ ပီသလွန်းသည့် .. ချာလီ ...။

ဆံနွယ်စ ကလေးများကို မသိမသာ သတ်တင်လိုက်ရင်း ပေါ်လွင်သော နှာတံပြောင့်စင်းစင်းအောက်မှ ပိရိသေသပ်သည့် နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာက တွန့်သည်ဆိုရုံမျှ ညွတ်ကွေးသွားပြီး ...

"ကောင်းပြီလေ .. မေဘယ်လ်တို့ဖက်က အခုလို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရှင်းပြထားတော့ ကောင်းတာပေါ့ .. တစ်ခုပဲ ကျန်တော့တယ် .."

ကိုမောင်တင့် မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်ရင်း ..

"ငွေရေး .. ကြေးရေး ကိစ္စ ..."

ကိုမောင်တင့်က အသံကို အနည်းငယ် ကျယ်လောင်စွာ ဖော်ရင်း .. သူ့စကားကို ဟန့်တားဖို့ စတင်ကြိုးစားသည် ..။

"ချာလီ .. မင်းနဲ့ ငါ ပြောပြီးပြီလေ .."

"မရဘူး .. မောင်တင့် .."

"အရင် .. မင်းပြောတုံးက .. ဒီလောက် မပြည့်စုံဘူး .. မိတ်ကိုင်းလို့ပဲ ထင်ပြီး .. ငါက လက်ခံခဲ့တာ"

"အခုလဲ ဘာထူးလဲ ချာလီ .. ဒါပဲမဟုတ်လား"

စိတ်ရှုပ်ထွေးသော မျက်နှာဖြင့် ချာလီပြောသည်။

"နိုး .. နိုး .. မတူဘူး .. အခုကိစ္စက .. သဒိုးစကားကုမ္ပဏီကြီး .. တစ်ခုလုံးရဲ့ ဘဝရှေ့ရေးနဲ့ ပတ်သက်နေတာလေ .. မင်းလဲ ကြားတယ်မဟုတ်လား .."

မောင်တင့် .. ခေါင်းတယမ်းယမ်းဖြင့် ရွတ်တရက် ပြန်ပြောဖို့ စကားမရှိ ဖြစ်နေသည်။

"ဟုတ်ပြီလေ .. မေဘယ်လ်တို့ကလဲ .. ပွင့်လင်းတာပဲ ကြိုက်ပါတယ် .. အရင်က ဘယ်လောက်နဲ့ ညှိထားလို့လဲ .."

"အိုကေ .. သင့်မိတ်ဆွေ မေဘယ်လ် .. ကိုယ်ပြောမယ် .. ရှင်းရှင်းပြောရရင် .. ကိုယ်ကယောကျ်ား

ပါသည် .. စကော့ဈေးက သဘော်သားမိန်းမတွေ .. တခုလပ် မုဆိုးမ .. ငွေကြေးချမ်းသာတဲ့ မိန်းမတွေ .. ဆန္ဒဖြည့်လိုတဲ့အခါ .. ကိုယ့်ကိုငွေကြေးပေးပြီး .. သူတို့ ဆန္ဒကို ဖြည့်ခိုင်းကြတယ် .."

"ကိုယ့်အလုပ်မှာ .. အရေးကြီးဆုံးက သစ္စာရှိဖို့ပဲ။ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပေါက်ကြားဖို့ .. ကာယကံရှင်က လွဲပြီး .. တခြားဘယ်သူမှ မသိဖို့ စောင့်ထိန်းရတယ် .. ကိုယ်တစ်သက်လုံးသစ္စာရှိခဲ့တယ် .. လာခေါ်တဲ့ ဖေါက်သည်တွေရဲ့ ဆန္ဒကိုလည်း စိတ်ကျေနပ်တဲ့ အထိ ဖြည့်ဆည်း ပေးခဲ့တယ် .."

မေဘယ်လ် ငြိမ်ပြီး .. နားထောင်နေပါသည်။

"နာမယ်ဖျက်လဲ တစ်ခါမှ မရှိခဲ့ဘူး မေဘယ်လ်"

မောင်တင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာသည်။

"အဲဒီကိစ္စတွေ အားလုံး ဝါ စီစဉ်ပေးခဲ့တာပဲ မဟုတ်လားချာလီ ... အခုလဲ .. ဝါပဲ .. စီစဉ် .."

မေဘယ်လ်က .. လက်ကာပြ၍ မောင်တင့် စကားတဝက် တစ်ပျက်နှင့် ရပ်သွားသည် ...။

"ပြောပါစေ ကိုမောင်တင့် အကိုကြီး ကိုယ်တိုင်က လဲ ဒီကိစ္စကို .. အစကတည်းက ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းနဲ့ ချောချောမောမော ညှိနှိုင်းဖို့ ကြိုပြီး မှာထားတယ် .."

သူမပြောသည့် အကိုကြီးဆိုသည်က သမီးစတား

ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ဦးတင်ရွှေ ဖြစ်ပါသည်။ မေဘယ်လ်က .. တကယ်တော့ ဦးတင်ရွှေ၏ အာဏာကုန်လွှဲအပ်ထားသော အတွင်းရေးမှူးအမည်ခံ .. ဒုတိယမယားငယ် ဖြစ်ပါလေ၏။ သို့အတွက် ကိုမောင်တင့် ဘယ်လိုမှ မပြောသာတော့ပါချေ ...။

"ကဲ .. ဆက်ပြောပါ .. ကိုချာလီ .."

မောင်တင့်ကို .. ချာလီအောင်နိုင်သူ အပြုံးဖြင့် တစ်ချက်မျှ လှမ်းကြည့်ပြီး မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ဆက်ပြောသည် ..။

"အဲ .. ကိုယ်က .. အလုပ်အပေါ် သစ္စာရှိမယ် .. မေဘယ်လ်တို့ ခိုင်းတဲ့အတိုင်း ပီပြင်အောင်ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မဲ့မယ်ဆိုရင် .. အင်း .. ခါတိုင်းထက် .. အဆပေါင်းများစွာ .. ပိုပြီး တန်ဖိုးရှိမနေဘူးလား .. မေဘယ်လ် .."

"ဂွတ်ဒ် .. ဗဲရီး .. ဂွတ်ဒ် ကိုချာလီ .. မေဘယ်လ် တို့ကလဲ ဒီလိုလူမျိုးကိုမှ .. လိုချင်တာ .."

"ဟုတ်တယ်လေ .. ဒီအလုပ်က .. ကိုချာလီ ပြောသလိုပဲ ခါတိုင်းလို ရိုးရိုး ဝတ်ကြေတမ်းကြေ မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ သွေးသား ဆန္ဒကို ဖြေဖျောက်ပေးရုံအထိ မှန်းပြီးလုပ်ရမှာ မဟုတ်ဘူး .. ပြီးတော့ ဂျပန်မကို အမှန်အကန် ပွဲရိုက်ပြီး .. တစ်ယောက်ကောင်း လုပ်သွားလို့

လဲမရှား . . ဒါတွေကို ကျွန်မတို့အားလုံး တွက်ပြီးသား ပါ. . ။"

"ဖြစ်နိုင်ရင် ကိုချာလီကို ဂျပန်မက ဖွဲ့လန်းသွား အောင် ကိုချာလီ တိုက်တွန်းသမျှ မငြင်းမဆန်လိုက်လုပ် အောင် . . ကိုချာလီက ကမ္ဘာ့အပေါ် သစ္စာရှိတို့လို တယ် လေ . . ဒီအတွက် . . ဓါတ်ပိုင်းလက်ပိုတန်ဘိုးရှိ တယ်ဆိုတဲ့ စကားက . . မှန်တာပေါ့ . ."

ချာလီ ခေါ် ကျွဲကြီး . . ကိုမောင်တင့်မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်တော့ ရှုံ့မဲ့နေတာ တွေ့ရသည်။

"အဲဒီတော့ . . ဒီကိစ္စကို အပိုင်းအလိုက် . . ကို ချာလီဆောင်ရွက်နိုင်မဲ့ လက်တွေ့အတိုင်းအတာအထိ သတ်မှတ်ပြီး . . ပေးသင့်တာပေါ့ . . ကိုချာလီ ဘယ် လောက်လိုချင်သလဲ . . ဘယ်လိုစဉ်းစားထားသလဲပြော"

"ကိုယ် . . ကြိုးစားမယ် မဘာယ်လ် . . သူ့ကို လိုက်ပို့ လမ်းညွှန်လုပ်ရင်း ညှိနှိုင်အောင် ကြိုးစားမယ်။ ဒီအတွက် ရက်ကြေးက . . ဓါတ်ပိုင်းလိုပဲ ပေးရမယ် . ."

"ဓါးတိုင်းက . . တစ်ရက်ဘယ်လောက်လဲ . ."

ချာလီ . . လက်ညှိုးတစ်ချောင်းထောင်ပြသည်။ ပြီးမှ . .

"တစ်ရက် . . တစ်သောင်း . ."

"အမယ် . . တယ်ဟုတ်ပါလား . . မဘာယ်လ်

တောင် ကိုချာလို နေရာ ဝင်ချင်လာပြီ . ."

"အဲဒါကြည့် . . မဘာယ်လ် . . ဒီကောင်လော ဘတွေ တွက်နေတာ . ."

"တစ်သောင်းရတိုင်း . . မင်းကို လုံးထောင်ပေး ရတာလဲ ထည့်ပြောဦးလေ . . မောင်တင့် မင်းကမှ ဘာမှ မလုပ်ပဲ . . အလကားရနေတာ . ."

"ဝါရင်းနှီးထားတာတွေလဲ ကြည့်ဦးလေ . ."

မောင်တင့်က ခပ်တင်းတင်း ပြန်ပြော၍ စကား ဝိုင်းက အနည်းငယ် တင်းမာသလို ဖြစ်လာခဲ့သည်။

"နေကြပါဦး . . လေ။ မဘာယ်လ်တို့က . . ကို ချာလီတောင်းတဲ့အတိုင်း ပေးမယ်ပဲထားလိုက်ပါတော့ . . လုပ်ငန်းပမာဏ အောင်မြင်မှုရဲ့ တစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းပေး မယ် . . ကျေနပ်လား . ."

"ဒါက . . အပိုပေးရမှာနော် . ."

"ဟုတ်ပါတယ်သတဲ့ ရှင် . . တစ်နေ့တစ်သောင်း နှုန်းအပြင် . . ကုမ္ပဏီရဲ့ အကျိုးအမြတ်ရဲ့ . . တစ်ဆယ် ရာခိုင်နှုန်းကြီးများတောင် ပေးမှာ . ."

"အင်း . . ဒါဆိုမဆိုးဟု ချာလီတွေးမိပါသည်။ သူဝယ်ချင်သော . . ဖော်လ်ဗိုကားလေးတစ်စီးလောက် ဝယ်နိုင်ပေလိမ့်မည် . . ။

ဪ . . ကြိုးစားရမှာ . . ပါလားနော် . . ။

<u>အပြီးစင်းသပ်ပွဲ . . ။</u>

တနင်္ဂနွေနေ့ . . . ။

ဂျပန်သူဌေးမနှင့် ပတ်သက်သော အချက်အလက် စာရွက်စာတမ်းများနှင့် သိသင့်သောအချက်များ ပြောပြလို သည်ဟု မေဘယ်လ်က . . ဖုန်းလှမ်းဆက်၍ သရီးစတား ကုမ္ပဏီသို့ ချာလီ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ရောက်ခဲ့ရပြန် ပါသည် ။

ရောက်ပြန်တော့ စာရွက်စာတမ်းများပေးအပ်ရင်း ဂျပန်မ အကြောင်း သိသင့်တာမှန်သမျှ မေဘယ်လ်က ပြောပြသည်ကို ချာလီ စနစ်တကျမှတ်သားသည်။

သည်လိုနှင့် . . ပြောစရာကုန်သလောက်ရှိတော့ မှ . . . ။

"ကိုချာလီ . . ဘာသိချင်သေးလဲ . ."

"မရှိတော့ပါဘူး . . မေဘယ်လ် ကျေးဇူးတင် တယ်"

"အဟင်းဟင်း . . ကိုချာလီက မသိချင်တော့ ရင် . . မေဘယ်လ်က သိချင်သေးတယ်ရှင့် . ."

"ဘာများပါလိမ့် . . မေဘယ်လ်"

"ကိုချာလီ ဂျပန်မကို နိုင်ပါ့မလား . . လူ့စိတ်ကျေ နပ်စေအောင် . ."

"ဒါက ကိုယ့်ကိစ္စပါ . . မေဘယ်လ် . . ကိုယ့်

တာဝန်လားပါ . ."

"တာဝန်ထားတာကတော့ ဟုတ်ပါပြီလေ . . လက်တွေ့ မသိရဘူးလား . . လို့ . ."

သူ . . မေဘယ်လ်ကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ပစ် လိုက်သည်။ မေဘယ်လ် မျက်လုံးတွေ တဖိတ်ဖိတ်တောက် နေပါ၏။

"မေဘယ်လ် သိရင် . . အားနာစရာတွေ ဖြစ်ကုန် မှာစိုးလို့ပါကွယ် . . သိချင်ရင်လဲရပါတယ် . ."

ပြောရင်းမှ လျှပ်မြန်စွာ မေဘယ်လ့်အနားတိုး ကပ်သွားလိုက်ပြီး . . နှင်းဆီရောင် နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးကလေး များကို တအားစုပ်ယူ ပစ်လိုက်သည်။

မေဘယ်လ့် တုံ့ပြန်ချက်ကလည်း ပြင်းထန်လှပါ ၏။ ကျွမ်းကျင်လှသော လျှာဖျားလှုပ်ရှားမှု။ နူးညံ့ပူနွေးချို မြိန်သော နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာ၏အထိအတွေ့ . . ။

မေဘယ်လ် အတွေ့အကြုံမသေးမှန်း ချက်ချင်း သူသိလိုက်ပါသည်။ သည်လိုလား . . ။ တွေ့ကြသေးတာ ပေါ့ မေဘယ်လ်ရယ်ဟု . . စိတ်ထဲမှ ကြုံးဝါးရင်း လက်များ က မေဘယ့်လ်ကျောပြင်ကို ပေါင်းကြီးမြွေတစ်ကောင်လို ရစ်ပတ်ပစ်လိုက်သည်။

တစ်သစ်ရစ်ရစ်မှုလှပါ၏။ တင်းရင်းထွေးသော အသားစိုင်များ၏ ထိတွေ့မှုက စိတ်ကျေနပ်ဖွယ်ရာ . . ။

လက်များက အငြိမ်မနေ ..။ မကြာခင်မှာပင် မေဘယ်လ် ဘလောက်စ်အင်္ကျီဇစ်ဖြုတ်ပြီး .. ကျွတ်သွားသည် .. ဘရာစီယာကို စမ်းပြီး ဖြုတ်နေစဉ်မှာပင်.. မေဘယ်လ် လက်များက သူ့ဂျင်းဘောင်းဘီ ခါးပတ် ခေါင်းကို ဖြုတ်ပြီး ဇစ်ကို ဆွဲချနေလေပြီ ...။

လှိုက်မောစွာ နမ်းစုပ်ကြရင်းမှ .. အနိုင်မခံ.. ပညာစွမ်းပြိုင်ကြသည် ..။မေဘယ်လ် တအင့်အင့် ညီးသံ မသဲမကွဲပေါ် ထွက်လာပြီး၊ ခပ်ကြွပ်ကြွပ် တိုက်စကပ် ကြမ်းပြင်ပေါ် ပုံကျသွားသည်။ သူ့ရှပ်အင်္ကျီနှင့် ဂျင်းဘောင်းဘီက တိုက်စကပ်ပေါ် လွှမ်းမိုးလိုက်ပြန်သည်။

"အယ် ..."

သူ့အတွင်းခံ ဘောင်းဘီကလေးကို အသာဆွဲပယ ရင်း .. လက်နှင့် အသာကော်ထုတ်လိုက်၍ ပေါက်ကနဲ ဘောင်းဘီအပြင် ဆက်ထွက်လာသော လိင်တံတုတ်ကြီး ကို ကြည့်ရင်း .. မေဘယ်လ် အာမေဋိတ်သံ ထွက်သွား သည်။

အသံထွက်လည်း ထွက်စရာ ။ ကြည့်လေ သူ့ လက်ကောက်ဝတ်နီးပါး အလုံးအထည်ရှိသည့် ချာလီ လီး ကြီးကား အစွမ်းကုန် အကျော ပြောင်ဝင်းလျှက် ပေါက်မည့် မြွေဟောက် ပါးပြင်းကြီးနှယ် .. မာန်ထနေသည်။

အရှည်ကား ခုနှစ်လက်မပင် နဲနဲကျော်နိုင်သည်ဟု

အကြမ်းဖျင်းတွက်မိသည်။ ကြက်ဥသီးလေးစရာ။ မှားပြီလား မသိ ..။

"ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ .. မေဘယ်လ်.."

"ဘို .. ဘာဖြစ်လို့လဲ .. ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး"

ပြောမဲ့သာ ပြောရသည် ..။မေဘယ်လ်မှင်တုန် နေပြီ၊ ကိုကြီးဟု သူမခေါ်သူ .. ချစ်လင် ဦးတင်မြွေကား ကြီးထွားဆေးသုံးပြီး လေစုပ်ဆွဲထားသည်ဟု ဆိုသည့် ကြားက ခြောက်လက်မကျော်ခန့်သာရှိမည်။ အရှည် တစ်လက်မမျှသာကွာသည်မဟုတ်သေး။ ဦးတင်မြွေလီးက ချာလီလီးနှယ်မဟုတ်။ လုံးပတ်အတော်သေးသည်။ ဝိန် ရှည်ရှည်ရယ်။ အခု ချာလီလီးကား ပြလန်ထွက်နေသော ဒစ်ကြီး အပြင် အရှည်နှင့်လိုက်ဖက်ညီသော တောင့်ခိုင်မှုက စအိုဝပါ ရှိလောက်ပေ၏။

"ဒါ ... ဒါ.. သူ့နဂိုရ်အတိုင်းပဲလားဟင်.."

"ဒါပေါ့ အချစ်ရယ် .. အော်ရိဂျင်နယ်အစစ် ပါ .. မယုံရင် .. ကိုင်ကြည့်လေ.."

မရဲတရဲကိုင်ကြည့်ရင်းမှ ... ပူနွေးမာကြော သော လိင်တံကြီး၏ တောင့်မြင့်ထွားကြိုင်းမှုကို တုန်လှုပ်စွာ နှင့် အံ့ကျနေမိသည် .. တော်တော်ထွားတဲ့ဟာကြီး.. ဒါမျိုးသူမလုံးဝမမြင်ဖူးခဲ့ပါချေ။ ကိုကြီးဟာကိုသာ အကြီး ဆုံးထားကာ ဝိတ်ခဲ့ရသည် .. ခုတော့ တောင်ထက်မြင့်

သော တောင် . . မိုးတက်မြင့်သော . . မိုး၊ ကိုကြီးလီး ထက်ကြီးသော . . ချာလိုလီး . . ဟုဆိုရမလိုဖြစ်နေပြီ။

ယခုပင်က ကျွဲကျောင်းရင်း အရိုးနှိမ့်သမျှ လူလစ်သည်နှင့် ကျွဲမတစ်ကောင်မှ ချမ်းသာမပေးဘဲ လိုးခဲ့သော . . ရလာ်များကြောင့် ကျွဲမဆိုးများဖြင့် အေးလိမ်းသလို ဖြစ်ကာ သည်မျှကြီးနေရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ချာလီ . . မှုရှင်း ပြနိုင်ပါ။

ချာလီအလုပ်အာရမ်းရှုပ်နေပါသည် . . မေဘာယ်လ် ခေါင်းဖက်ကိုမြေပေးကာ တစ်စောင်းလှဲရန် . . မေဘယ့် ဆီးခုံနှင့် သူ့မျက်နှာက ထပ်အပ်ဖြစ်နေသည်။

ပင်တီဘောင်းဘီတိုကလေးကိုလက်ညှိုး လက်ခလယ် လက်မတို့နှင့်အသာလိုမ့်ချွတ်ရင်း . . ချာလီ . . မျက်တောင်မခတ်ကြည့်နေသည်။

တရွှေ့ရွှေ့ပေါ်လာသည်က မွှေးညှင်းနုနုကလေး များ ။ ယူကလစ်ရွက်ကလေးများလို ဖွာငိုက်ငိုက်ဆီးခုံ ပေါ်မှာ . . ဖြာနေကြသည် . . ။

ဆီးခုံမို့မို့ကလေးကို လက်ဖဝါးဖြင့် အသာဖုံးအုပ်ကာ ပွတ်သပ်လိုက်ရင်း . . ကျန်လက်တစ်ဖက်က မေဘယ့်လ် နောက်ကျောမြောင်းမှ . . ဖင်ကြားအထိ တစ္ဆူ့စ္ဆူ့ ဆင်းချသွားသည်။

အကြောင်ပေါင်းဆုံရာအရပ်ကို . . စနစ်ကျစွာ

လှော်တိုက်သွားသည်မို့ မေဘယ်လ် မျက်တောင်ကလေး စင်းကျကာ အနည်းငယ်ကော့သည် ပြီးတော့ ပေါင်တန် ကလေးမလီမသာ ဟ ပြီးကားပေး လာသည်။

ပေါင်ရင်းသားများ ပြည့်ဖြိုးပြီး . . အဆီများဖြင့် အရစ်အရစ်ထနေသည် . . ပေါင်တွင်းကာမကြောရှိရာ အရပ်ဝယ် ဆွဲ၍ ထိတေ် နှိုင်နယ်ရင်း . . စနှုရားဆရာ တစ်ယောက်လို . . ကျွမ်းကျင်စွာ ချာလီလှုပ်ရှားပါသည်။

ပေါင်တံကြီးများကားသွားသည့်နောက်ဝယ် . . စောက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းကမလေးက မဝိစုမနကလေး ပေါ်လာသည်။ နုတ်ခမ်းသား အစ်အစ်ကလေးများမှာ . . မို့ဖေါင်းနေသည့် စောက်ဖုတ်သားနှစ်ခြမ်းအကြားမှ ခေါင်း ပြူကာ အကွဲကြောင်းသည်မှာ ရှိသည်ဟုမေါ်သည့်သဖွယ် အနည်းငယ်မျှ ပြူထွက်နေကြပါသည် . . ။

"အာ့ . . အယ့်. . ။"

အကွဲကြောင်းအခြေ ရင်း စအိုဝနှင့်အနီးဆုံးနေ ရာသို့လက်ညှိုးဖြင့် အသာဖိရာ ဆတ်ကနဲတွန့်ပြီး အော် ညီးသံ မေဘယ့်လ် နှုတ်ဖျားမှ ထွက်ပေါ်လာသည် . . ။

လက်ညှိုးကား ငြိမ်ငြိမ်မနေ . . အကွဲကြောင်း တစ်လျှောက် လှုန်ကလော်ရင်း . . အပေါ်ထက် ရှေ့တိုး နောက်ဆုတ် လုပ်ကာ တရွှေ့ရွှေ့တက်လာသည်။

"ဟင်း . . . အဟင်း . . ဟင်း. . ."

မျက်တောင်းကလေးစေ့ရင်း .. မျက်မှောင်အနည်းငယ်ကြုံ့ကာ .. မေဘယ်လ် မနေနိုင်တော့ .. ခေါက်ဖုတ်အခေါင်းအတွင်းမှ အဆီကြည်များကြောင့် ခေါက်ဖုတ်တခုလုံး တဖြည်းဖြည်းရွှဲစိုကာ ပျော့မွလာသည်။ ညှော်စေးကျလာသည် .. သွေးသားရင့်နှက်များမြန်လာသည်။ သွေးလှည့်ပတ်မှု သွက်လက်လာသည်နှင့် အမျှ.. ကာမဆန္ဒ၏ ယောင်းကျုန်း တကြွမှုက ဆန္ဒပြလာသည်။

"ကို.. ကို.. ကိုချာလီ.. ကျွတ်.. ကျွတ်."

ခေါက်ဖုတ်တစ်ပြင်လုံး ထိုးမွှေကလော်ရင်းမှ ချာလီ လက်တစ်ဖက်က ဖင်စအိုဝကိုလက်မနှင့် ထောက်ရင်း အရှေ့ဖက်ခေါက်ဖုတ်ဆီ ရွှေ့လျားမြန်သည် .. ခေါက်ဖုတ်ကို ထိုးမွှေနေသော လက်နှင့် ပူးပေါင်းမိကာ အဖုတ်အတွင်းမှ အရည်ကြည်များကို စအိုဝအထိ လျှော တိုက်သုတ်ယူကာ .. ရွှဲစိုစေရင်း .. အမှတ်တမဲ့လိုလိုနှင့် မေဘယ့်ဖင်ဝထဲသို့ ချာလီလက်မ ကျွံအဝင်သွားဝယ် မေဘယ်လ်ကော့ထွက်သွားသည်။

"နှီး .. ကျွတ်ကျွတ် .. ဖင် .. ဖင် ကိုချာလီ"

တုန်ရီလှိုက်မောသံနှင့် ဆိုရှာသည်။ သိသားပဲ တမင်လုပ်တာဟု စိတ်ထဲမှပြောရင်း .. မေဘယ့်လ် မျက်နှာကို အကဲခတ်လိုက်ရာ မျက်စေ့ကို စုံမှိတ်ထားရင်း ..

လက်ချောင်းကလေးများက ကုတင်အပေါ်မှ ဖုံးထားသည့် အိပ်ယာခင်းကို ဆုပ်ကာ ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ကိုင်ထားသည်။

အောက်နှုတ်ခမ်းမွှေးမွှေးကလေးမှာ ပုလဲရောင် အပေါ်သွားကလေးဖြင့် ဖိကိုက်ထားမှုကြောင့် ဖိညပ်နေရှာသည် .. ရွှေရင်အုံ အစုံကား နိမ့်ချည်မြင့်ချည်လှုပ.. လှုပ်ပါဘိတော့ .. ။

ပန်းရင့်ရောင်နို့သီးခေါင်းကလေးများကား .. မယိုရက် မကိုင်ရက်စရာရယ်ပါ .. ။ ရွှန်းရွှန်းစိုအောင်.. တောက်ပ မာတင်းရင်း အသက်ရှူလိုက်တိုင်း မို့ကား ကြွလာနေကြသည်။ ထန်းသီးလုံးအကြီးစားကို သုံးပုံနှစ်ပုံမျှ ချန်ကာ ဖြတ်ပြီး ရင်အတ်ပေါ်တင်ထားသည့်နှယ်.. လုံးဝန်းဖွံ့ဖြိုးလှပနေသည့် ရွှေရင်အုံ အစုံရယ်ပါ။

မချင့်မရဲဖြစ်လာသောကြောင့် လက်နှစ်ဖက်ကို မလွှတ်ပဲ ခေါက်ဖုတ်ကို ကလိမွှေ .. ဖမွှရင်းမှ .. နို့သီးခေါင်းကို .. ချာလီ .. လျှာဖျားနှင့်ထိုးရင်း ငုံခဲလိုက်သည်။

"အား .. နှီး .. လုပ်လုပ်ပါတော့ ကိုချာလီရယ်"

မေဘယ်လ် မပီမသ ညီးညူရင်း ပြောရှာသည်။ ဒါကို ချာလီက မကြားချင်ဟန်ဆောင်၏။ မေဘယ့်လ် ရွှေရင်အုံ အစုံကား လှုပ်နှုတ်ခမ်းလျှာကြောင့် ဖွတ်ဖွတ်ကြေ

မျှ တုန်ခါကြွတက်ကာ ကော့ကော့ပေးနေရှာသည်။ ပေါင်တံနှစ်ချောင်းမှာလည်း .. ချာလီ့လက်အစုံ၏ ကျွမ်းကျင်စွာ ကစားမှုကို မခံနိုင်တော့သည့်အလား .. ဖိညှစ်လိုက် ဖြန့်ကားလိုက်ဖြင့် ဂဏာ မငြိမ်။

မေဘယ့်လီတစ်ကိုယ်လုံး ကာမသော့ချက်ခလုတ်များ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြုပတ်ကုန်ပါပြီ .. ။

ကာမအရှိန်အဟုန် တက်သထက်တက်လာတော့မှ .. ချာလီ .. သူ့လိင်တံကို အသုံးပြုရန် ပြင်ဆင်ပါတော့သည်။

ရှေးဦးစွာ မေဘယ်လီနှူးဖြစ်တွင် ဆီးလေးစိုနေသော မွှေးသီးမွှေးပေါက်ကလေးများကို သုတ်ရင်း .. ဆီနွယ်များကို သပ်တင်ပေးပြီး .. ရှုတ်ကနဲ တစ်ချက် နမ်းလိုက်၏။

ဒုတိယအဆင့်အနေဖြင့် မေဘယ့်ကိုယ်ခန္ဓာကို ပက်လက်အနေအထားမှ ခြေထောက်များကို ကုတင်စောင်းအထိ ဆွဲယူလိုက်ပြီး ပေါင်တံများကို အနည်းငယ်ခွဲကာ ဒူးခေါင်းအောက်ဘက်ကို အသာကွေး၍ ကုတင်စောင်းမှ အောက်ဖက်သို့ စင်းကာချထားလိုက်၏။

မေဘယ်လီအနေဖြင့် အတွေ့အကြုံများပြီးသူဖြစ်သော်လည်း ချာလီ့လိင်တံကိုကြောက်စိတ်ကြောင့်ငှင်း၊ သူမ၏ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရ တကြွကြွသောင်းကျန်းနေသော

ကာမဆန္ဒကြောင့်ငှင်း၊ ကြောက်လည်း ကြောက်၊ ခံလည်း ခံချင်ဆိုသလို ဖြစ်နေပါ၏ ဟိုး . . .

ပြောရင်းဆိုရင်းမှ ချာလီ ထွားကျိုင်းလှသော လိင်တံဖစ်ခေါင်းက သူမ၏ပေါင်ကြားသို့ လာရောက်သည်။ ရင်သဲအေးကနဲဖြစ်သွား၏။ နှလုံးခုန်စည်းချက်သံများ မြန်လာပြီ .. ။ မေဘယ် ကိုယ်တော်ချောက ရှုံ့ပြီးသားမောက်ဖုတ်ထဲ တိုက်ရိုက်မထိုးသည့်ပဲ .. အကွဲကြောင်းတစ်လျှောက် ဖစ်ခေါင်းနှင့် ပွတ်ဆွဲနေပြန်သည်။ ဒီက .. အသဲတွေ ယားလှပြီရှင့် .. ။ ကို .. ဟင့် .. ဘာလိုလုပ်နေတာလဲ .. ။ ဖစ်ခေါင်းက အစေ့ကလေးကိုမှ လာပြီး ခလုတ်တိုက်နေပြန်သည်။

"အမေ့ .. ရှုတ်တရက် ဆတ်ကနဲဖိချလိုက်မှုကြောင့် .. အဖုတ်ဝတွင် အလွန်တင်းကြပ်သွားပြီး .. ။

လိင်တံကြီး မရိုမသေနှင့်တိုးဝင်လာသဲ .. သာချစ် ဖျစ်ပြည်သံကိုပင် ကြားလိုက်ရသလိုထင်မိသည်။ မေဘယ်လီ ခေါင်းခါယမ်းရင်း ပေါင်တံကိုဆန့်ကာ ကော့ရင်း .. ရုန်းထရန် ကြိုးစားသည် .. ။ မရ .. ။ မရတော့ပါချေ .. ။ ချာလီကား သူမအပေါ်မှ ခါးကို ဖိဖိနှိပ်နှိပ်စွာ ချုပ်နှိပ်စွာ .. မြဲမြဲကိုင်ထားလေပြီ။ လက်များကား သန်မာလှပါ၏။ လီးထွားကြီး၏ အကျိတ်အကြောသားများပီပီ .. လူးလွန့်ခွင့်က

လေးမှုပင်မပေး ။ အတင်းဆတ်ကနဲဆတ်ကနဲ တိုးဝင်လာတော့သည်။

"အမလေး.. လေး .. ကို.. ကိုချာလီ.."

"မဏာလေးငြိမ်ငြိမ်နေစမ်းပါ မေဘယ်.."

"ဟင့်အင်း .. ဟင့်အင်း .. ကျွန်မ.. မခံနိုင်တော့ဘူး.."

"အာကွာ .. အပျိုလဲမဟုတ်ပဲနဲ့.."

"အာ .. အပျိုမဟုတ်ပေမဲ့ ရှင့်လီးက .. လူ့လီးမှ မဟုတ်ပဲ .. အင့် .. ကန်မာလေး.."

ပြောရင်းဆိုရင်း တစ်ချက်မှာ ငွိကနဲအတင်းတိုးဝင်လာမှုကြောင့် နားထဲမှ လေများပင် စီကနဲထွက်သွားသလိုလို အသံအုများ.. ပြောင်းပြန်လန်သွားသလိုလို..။

"သေပြီ .. သေပြီ .. အူး .. ကျွတ်ကျွတ်"

ချာလီကား မရပ်..။ဆက်တိုက်ဆိုသလို ကြပ်ကြပ်တည်းတည်း စောက်ဖုတ်အိုကလေးထဲသို့ နှုတ်မေးသားများအတွင်းဖက် ရှိုဝင်သွားသည်အထိ ထိုး.. ထိုးထည့်သည်..။

"ဟား .. ကောင်းတယ်ကွာ .."

သူကသာကောင်းနေ .. မေဘယ်လ်ကတော့ အော်ပင်မအော်နိုင်တော့ချေ။ မျက်စေ့ကို စုံမှိတ်ရင်း

လက်သီးကိုကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကာ အံကြိတ်ခံနေရှာပါ၏ .. အာမှ .. အာမှ မဟတ်နိုင်တော့ပါလေ..။

"ရှစ်" "အင့်..." "ငွိ" .. အု .. "ဗြွ" "အော့" .. ဖလွတ် ... ဗြွတ် .... ဘွပ် ...."

အသံများကား ဆိတ်ငြိမ်သောအခန်းကျဉ်းမှ ဗိဗိ သာသာ ကျယ်လောင်စွာ ပြန်ကြားနေရသည် ...။

တကယ်တော့ သည်အခန်းက တံခါးပိတ်ထားလျှင် အသံလုံသော .. အသံလုံခန်းတစ်ခန်းဖြစ်ပါသည်။

"ဗြွ .. ဖျိ .. ဖွတ် ..."

"ရှီး ... ကျွတ် .. ကျွတ် .."

အသွင်းအထုတ် အချက်တစ်ရာကျော်လာတော့ မေဘယ်လ်ပေါင်ခြံတစ်ခုလုံးသာလျှင်မက စောက်ဖုတ်အုံ တစ်ခုလုံးပါ အဖုတ်အတွင်းမှထွက်သော အရည်ကြည်များဖြင့် ရွှဲရွှဲစိုကုန်သည်။ အဆီ ဝင်းဝင်း .. သည်မြင်ကွင်းကို ကြည့်ရင်း ချာလီ အားတက်လာဟန်တူ၏။ တဖုန်းဖုန်းမြည်အောင် အားကုန်ဆောင့်တော့သည်..။

"ဖေါင်း .. ဖေါင်း .. ဖေါင်း ငွိ .. ဖေါင်း .. ငွိ.. ပြွတ် .."

"အို့ အို့ အင့် .. အိစ် .. ကိုချာလီရယ်"

"ပြွတ် .. ပြွတ်.. ငွိ.. ဖလွတ်..."

အသံများအပေါ် နှစ်ယောက်စလုံးကာမအာရုံကို

နူးထွေသလိုဖြစ်ကာ ဆန္ဒအရှိန်များ မြင့်မားလာကြသည်။ မေဘယ်လ်အဖို့ စောစောကလောက် မကြပ်သဖြင့် နာကျင်မှု လျော့ပါးလာသလို .. ရမ္မက်ဇောထန်လာမှု ကြောင့်လည်း သည်လီးကြီး၏ တုတ်ခိုင်မှုကိုပင် အားရသ လိုဖြစ်လာပါသည်။

“ဟင်း .. ကိုချာလီရယ် .. ရှင်ဟာလေ..”

ဂယ်ရှယ်သန်စွမ်းချိန်မှီ တစ်ကြောင်း .. ပေမှီ ခေါက်မှီ ယောက်ျားကောင်း တစ်ယောက်ပီပီ ချာလီကား အစွမ်းကုန်နှီးပါး ကြလာပါချေပြီ...။

ဒါကိုပင် အကြိုက်တွေ့သည့်နှယ် .. မေဘယ်လ် က ပေါင်တံကြီးနှစ်ချောင်း ကားသထက်ကားကာ ကော့ ကော့ထိုးပေးလာသည်။

ချာလီကား ကျွဲတစ်ကောင်အလား အမောခံနိုင် သက်လုံကောင်းလှ၏။ နွားသိုးကြီးပြုတ် မရပ်မနား ဝုန်း ဒိုင်းကြဲကာ လိုးနေသည်။ သည်လို အလိုးမျိုး မခံရတာ ကြာပြီမို့ မေဘယ်လ်မှာ လူးလွန့်ကာ ခါနေရှာ၏။ နာလွန်း၍မဟုတ်။ ထိလွန်း၍ .. ကောင်းလွန်း၍ပါ..”

မေဘယ့်အခြေအနေမှန်ကို အကဲခတ်မိဟန်တူ သော ချာလီက ကော့ကော့ပေးနေသည့် ပေါင်တံ နှစ် ချောင်းကို ဆွဲမယူလိုက်ပြီး ကုတင်စောင်းတွင်ရပ်လျက်မှ ပုခုံးပေါ်ထမ်းတင်လိုက်သည်။

မေဘယ်လ်ခါးကျဉ်ကျဉ်ကလေး ဗို၍ ကော့သွား သည်။ ဦးခေါင်းကား အနောက်သို့ လန်လျက် ..။ တံ တွေးကို ဂလု ကနဲမြည်အောင် မြိုချရင်း .. ကောတာ စတွန့်ပိုင်းကလေးမှ လစ်ဟာသွားသော အလိုးကို မျှော် လင့်တကြီး ငံ့လင့်ကြိုဆိုရှာသည်။

“ပြွတ် .. ဗွ”

“အူး ဟူးဟူး .. နိုး..”

အဖုတ်ဝတွင် ဒစ်များကိုတေ့ရင်း တည့်ပြီဆိုခဲ့တော့ မှ လိင်တံထွားကြီးကို အဆုံးအထိ ဖိထိုးလိုက်သော ချာလီ လိုးချက်မှာ ပစ်မှတ်ကို မှန်သွားသည်ထင်ပါ၏။ မေဘယ် ဆတ်ကနဲ ကော့တက်သွားသည်။

တင်းရင်းအိထွေးလှသော ပေါင်တံကြီးများကို ထမ်း ထားရင်းမှ ချာလီ မှန်မှန်ကြီး ဆက်ဆောင့်သည်။ ဒီ တစ်ခါဆောင့်ပုံကား စောစောကနှင့်မတူတော့..။

လိင်တံကြီးကို တဆုံးသွင်းပြီး .. တဆုံးပြန်ထုတ် သည် .. ထိုကြောင့်ချာလီ လီးကြီးတဆုံးဝင်သွားလေ တိုင်း .. အဆီဝင်းကာ ရွှဲနေသော မေဘယ့်စောက်ဖုတ် နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခြမ်းမှာ ချိုင့်ကာ လိပ်ကာ လိင်တံနှင့်အ တူ စောက်ခေါင်းထဲသို့ လိပ်၍ ခေါက်ဝင်သွားပြီး ပြန်ထုတ် လိုက်သောအခါမှသာ အပြင်ဖက်သို့ ထွက်၍ ပြန်ပါလာ သည်။

ဝင်လိုက် ထွက်လိုက် တစ်ကြိမ်လုပ်တိုင်း နှစ်ဦးစလုံး အရသာထူးကို ခံစားကြရပြန်သည်။ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး မမောနိုင် မပန်းနိုင် လိုးတတ်သော ချာလီကို မေဘယ် အံ့ဩမိပါ၏။ ဒါကြောင့်လဲ စကော့ဈေးတစ်ဝိုက် ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းမှာ နာမည်ကြီးတာနေမှာပဲဟု ကာမအရသာကို မြိန်မြိန်ကြီးခံစားရင်း တွေးမိသည်။

တကယ်တော့ .. ဒါတွေက ချာလီတတ်သော အလိုးပညာမျိုးစုံ၏ အစပိုင်း နိဒါန်းမျှသာရှိသေးသည်ကို မေဘယ်လ် သိဟန်မတူပါ။

ချာလီအနေဖြင့်လည်း သူ့ပညာကို ပညာကုန်ထုတ်ရရင်တော့ မေဘယ်လ်ကို ရက်မလယ် .. ပိုစ်မထပ်အောင် စိတ်တိုင်းကျ ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် လိုးနိုင်သည်။ သို့သော် အကြောင်းသိရုံမျှသာ သူပြသရမည်မဟုတ်လား။

ခဏချင်းမှာပင် မေဘယ် တဟင်းဟင်းဖြစ်ကာ အငြိမ်မနေပဲ ကော့ကော်ကန်ကား လုပ်လာပြန်သည်။ မေဘယ်လ် ပြီးခါနီးလာပြီမှန်း ချာလီ သိလိုက်ပါပြီ..။

သည်တော့မှ ကုတင်စောင်းမှာပင် မေဘယ်လ်ကို ဝဲဖက်သို့ စောင်းကာလှဲလိုက်စေပြီး ပခုံးပေါ် ထမ်း.. ထားသော အဆီတစ်ရစ် အသားတစ်ရစ် ပေါင်တံကြီးနှစ်ချောင်းကို ဖြန့်ချကာ ဝဲဖက်ပေါင်ပေါ်သို့ ယာဖက်ပေါင်ကို ကွေး၍ တင်လိုက်သည် ..။

အခုတော့ မေဘယ်လ်ကား တစ်စောင်းအနေအထား အပေါ်စီးမှကြည့်လျှင် ကိုယ်လုံးတီး ညာခြေကို အရှေ့သို့ လှမ်းပြီး ပြေးမနေပုံအနေအထားအထား။

သို့သော်လည်း ဖင်ကြီးများက ကုတင်စောင်းမှာ ကပ်၍ စောင်းတွင်မှေးတင်ထားပြီး အသင့်ပေးထားလို့ ပေါက်နေသည်။ ဒါကိုကြည့်ရင်း .. ချာလီစိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းတစ်ချက်ငြိမ့်လိုက်သည်။

"မေဘယ် .. ပြီးကာနီးပြီမဟုတ်လား ကိုယ်.. ခပ်ပြင်းပြင်းလေး တစ်ချက်နှစ်ချက်လောက် ဆောင့်လိုက်တော့မယ်နော် ..."

"အင်း .. ဆောင့်လေ .. ကိုချာလီ.. ရတယ်"

ခွင့်ပြုမှာပေါ့ .. အရသာက ကတွင်းအထိပ်သို့ ရောက်နေပြီ မဟုတ်လား။

တင်ပုဆုံကြီးများကား မို့မောက်လှ၏။ သေးစေးလျှက်မို့လည်း ကားစွင့်သော တင်သားကြီးများက အမြင့်ဆုံးဖြစ်နေသည်။ ဘက်ဘက်ဖင်ပါးကြီး တစ်ဝက်နီးပါးမျှ ဖန်လော့ပ်ရေမြှုပ်မွေ့ယာထဲ နှစ်ဝင်နေသော်လည်း ကြီးမားဖွံ့ဖြိုးလှသော ဖင်ကြီးများကို မွေ့ယာလည်း မတတ်နိုင်ပါ။ ပြောင်ဝင်းကာ အိစက်လျှက် သွယ်စင်းသွားသော ပေါင်တံကြီးများ စတင်ရာ အရင်းအဖြစ် ကြွအောင့်ဝိုက်သည်မှာ ရာဂတဏှာစိတ်ကို တက်ကြွစေပါ၏..။

သ ဦဖစ်ကြီး အနောက်ကို ကျော်သွားသော ကြောင့်လည်း တောက်ဖုတ်တို့ နှစ်ခြမ်းက ဖင်ကြီးများ ၀ ညပ်လျက်မှ အနောက်သို့ ပြူထွက်နေရသည်။ တောက်ဖုတ်ကြီး ခေါင်းမို့ အစ်ပြူထွက်နေသည်မို့ .. နှုတ်ခမ်းသားများပေါ်ပေါ် ထင်ထင် ထွက်ခွင့်မရတော့ပဲ တောက်ဖုတ်နှစ်ခြမ်းအကြားဝယ် အချိန်ဝင်ရာ ရှည်မျှော်မျှော်ပုံသဏ္ဍာန် မျှသာ နေရာပြုနိုင်ရှာပါတော့၏။

သည်တော့မှ ချာလီလည်း အရည်ကြည်များ ကြောင့် မာကြောပြောင်ဝင်းကာ မာန်လေနေသော သူ့ လိင်တံတုတ်ကြီးကို ထိုအချိန့်ကလေးထဲ ဒစ်ခေါင်းဦးထည့် ကာ နှံ့ရင်း ဖိသွင်းချလိုက်သည်။

"အိ .. အို .. အီး"

မေအယ်လ် ညီးညူရှာသည်။ ညပ်ထင်ကာတိုးဝင် သွားမှုကြောင့်-နှစ်ဦးစလုံး တဆတ်ဆတ်တုန်ကာ ကောင်း လှအောင် မက်မောမိကြပြန်သည် .. ကြပ်ညပ်နေသော် လည်း တောက်ဖုတ်တို့နှစ်ခြမ်းစလုံး အရည်ကြည်များဖြင့် ရွှဲနေမှုကြောင့် အခက်အခဲသိပ်မရှိလှ။

ကဝင်ကန် ဖျင်းကန် တစ်ကိုယ်လုံး အကြောဆိုင် များ ဆွဲယူသလို၊ တငြိမ့်ငြိမ့်ခံစားလိုက်ရသော မေအယ်လ် တစ်ယောက် ဝါဂွမ်းစိုင် တစ်လိပ်ပေါ် ကျသွားသည့်နှယ် .. အရသာထူးကဲလှပါသိသည်။

"ဖွတ် .. ဖြွတ်.. ဖလွတ်.. ဖြိ.. ဖြိ.. နှိ.."

ဖြေးဖြေးလေးလာမို့ မေအယ်လ်က ဖင်ကို အစွန်းကုန် ကောက်ကောက်ကော့ကာ ကုတင်ဘောင်ဘက်တိုးပေးသ ကဲ့သို့ ချာလီကလည်း ခါးကို အမိက ဆော့ကာ ခပ်သွက် သွက်ကလေး လှုပ်ရှားပေးသည်။ လှုပ်ရှားရင်းမှလည်း အငြိမ်မနေ .. ညပ်နေပါသည်ဆိုသည့် တောက်ဖုတ်ထဲ လိင်တံကိုဘယ်မှဝင်။ ညာမှဝင်။ ဝိုက်၍ဝင်၊ နှံ့၍ဝင်၊ အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲကာ အသွင်းအထုတ်လုပ်လေရာ ညောင့် လိုးလိုးတယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးကို ခေါ်တာဟု မေအယ်လ်.. လက်တွေ့သိရှိခွင့်ရသွားပါလေ၏။

"အင့် .. အင် .. ဖြွတ် .. အု .. ဖြိ.."

"အပေါင်းဟောင်း .. ကောင်းလိုက်တာရှင်.."

"အဟွန့်.ဟွန့်.. အား.. အို.. အား"

ကောင်းလွန်း၍ထင့် .. ။မေအယ်လ် တစ် ယောက်ငြိမ်မခံနိုင်တော့ပဲ ဖင်ကိုလှုပ်ခါရမ်းကာ ကော့ကော့ ပေးနေရှာသည်။ နှုတ်ကလည်း အငြိမ်မနေပဲ ချာလီကို ပြောက်ပေးနေပြန်၏။ တတ်လဲတတ်နိုင်တဲ့မောင်.."

"အား.. အား.. အိုး .. ဖြီးဖြီ.. ဖြိး.. အင်း.."

"ဖြွတ်.. ဖြိ.. ဖြွတ်.. ဖြိ.. ဖြွတ်.. ဖြိ.."

မေအယ့်အသံနှင့်အတူ ချာလီလည်း စိတ်ကို လွှတ်ချလိုက်ပြီး .. အားရပါးရ ဆွဲထုတ်ထိုးသွင်း ဖရစ်

လုပ်လိုက်ရာ . . အကြောဆုံများ တဖျင်းဖျင်းဖြစ်ရင်း . . လိပ်တံ ခစ်ကွဲကြောင်းအကြားမှ သုတ်ရည်များက . . တဖျစ်ဖျစ်အသံပြုရင်း . . ဓါတ်လိုက်သလို ကဆတ်ဆတ် ပန်းထွက်ကာ မေဘယ်လ်စောက်ခေါင်းအတွင်းမှ . . အပြင်သို့ တိုင် လျှံထွက်လာပါလေတော့သတည်း။

xxxxxx

<u>ရွာဓလေ့တွေ့ထပ်ပြီး</u>

ကျွဲကြီးခေါ် ချာလီ ငိုင်နေသည် . .။

"ဟေး . . ဘာဖြစ်နေတာလဲ မစ္စတာချာလီ . ."

"အင် . . ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး မစ္စ ကိုးအိခ်ျိမ်"

ဂျပန်မ၏ အမေးကို ကဗျာကယာ ဖြေလိုက်ရင်း ချာလီ ဟန်မပျက်အောင်နေလိုက်ရသည်။ တကယ်တော့ ချာလီ ရွာက ငိုးလေးအေးဘုံတို့ အမေ ဒေါ်မြနှစ်ကို မျက်စေ့ထဲ မြင်ယောင်နေမိခြင်းပါ . .။

ဒေါ်မြနှစ်ကား ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက အပျိုကြီးဖါးဖါးဖြစ်နေခဲ့သူ၊ ရွာမှာ ကွမ်းတောင်ကိုင် အရှောအလှ မို့ ကာလသားများ၏ အများဆုံး အရေးပေး ဂရုစိုက်ခြင်း ကိုခံရသူ . . .။

ကမ္ဘာစစ်ဖြစ်ပြီး မကြာခင် မြန်မာပြည်တွင်းသို့ ဂျပန်တပ်များ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ မြနှစ်တို့ရွာကလေး မှာ မမျှော်လင့်ပဲ ဂျပန်တို့၏ စခန်းကြောင်းအတွင်း ကျ

ရောက်နေခဲ့ရာမှ တစ်နေ့တွင် ဂျပန်တပ်များ ရွာအတွင်း သို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ပြီး ဂျပန်စစ်ဗိုလ်က မမြနှစ်ကို တွေ့ သွားရာမှ သဘောအကျကြီးကျကာ မြေတော်တင်ရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။ ဒါကို မမြနှစ်က မခံ။ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကို ပါးရိုက်ပြီး တုံ့ပြန်ခဲ့သည်တွင် . . ဂျပန်စစ်ဗိုလ်မှာ အလွန် ဒေါသထွက်သွားပြီး . . မမြနှစ်ကို အတင်းဖမ်းဆီးသွား ခဲ့လေသည်။

ရွာလူကြီးများ ဝိုင်းပြီး အယာင်းတောင်းပန်ကြပါ သော်လည်း ဂျပန်စစ်ဗိုလ်က လက်မခံ . . ပြန်လွှတ် . . မပေးခဲ့။ ရက်အတန်ကြာမှ ပြန်လွှတ်လာခဲ့သည်တွင် အပျိုလေး မမြနှစ်မှာ စိတ်မမှန်တော့ပဲ ပြောချင်ရာ ပြော လုပ်ချင်ရာလုပ် . . လူရှေ့မရှောင် သူလုပ်ချင်တာကို လုပ်နေခဲ့သည် . .။

သူလုပ်ပုံကား ထမီကိုချွတ်၍ ဖင်ကိုကုန်းပြီး "ကြောက်ပါပြီ မာစတာရဲ့၊ နင်တို့လူတွေကလဲ ကုန်ပဲ မကုန်နိုင်ဘူး" ဟု အော်နေတတ်ခြင်းပင်တည်း။

နောက်မှ စကားပြန်ကိုတွန်းခင်မှ တစ်ဆင့် သိရ သည်မှာ ဂျပန်များ မမြနှစ်ကို ဝိုင်းချုပ်ပြီး ဖင်ကုန်းခိုင်း ကာ တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ လိုးကြကြောင်း၊ ဂျပန်စစ်တပ် မှာ လူတစ်ရာကျော်ပါသဖြင့် တစ်ယောက်မကျန်လိုးကြလေရာ မမြနှစ်၏ အဖီ ဖင်(စောက်ဖုတ်)မှာ စုတ်ပြတ်ပြီး သွေးဘဲ

ရဲရဲဖြာ မြင်မကောင်း ဖြစ်နေခဲ့သဖြင့် နှစ်ရက်လုံးလုံး သတိလစ်မေ့မျောနေခဲ့ကြောင်း ။ မေ့မျောသည်ကိုပင် ချမ်းသာမပေးပဲ .. အလှည့်ကျ မုဒိန်းကျင့်ကြမှုကြောင့် မမြနှစ်ခမျာ မသေရုံတမည် ခံစားရပြီး .. လွှတ်လာသောအခါတွင်လည်း ရူးသွပ်သွားခဲ့ကြောင်း.. ကျွဲကြီးခေါ် ချာလီကြားခဲ့ရသည်.. ။

ထိုစဉ်ကတဲက ဂျပန်ရော အင်္ဂလိပ်ပါမကျန် ကျူးကျော်သူ နယ်ချဲ့များကို မုန်းတီးသည့် စိတ်ခါတ်.. ကျွဲကြီးရင်ထဲတွင် အစဉ်ကိန်းအောင်းလာခဲ့ရသည် .. ။

ရွာမှ လူကြီးများ၏ အမြော်အမြင်ကြီးမှု ကြောင့် သဘောထားပြည့်ဝသူ ရိုးလေးဖေအဘိုတို့အဖေ အဘကြီးဦးကောင်းစံက မမြနှစ်ကိုလက်ထပ်ယူခဲ့ပြီး ရိုးလေးအဘိုကိုမွေးခဲ့သည်။ ဆေးကုပေးခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း မမြနှစ်က လုံးလုံးပြန်ကောင်းမလာတော့ပါချေ။ ကောင်းသည့်အချိန်များတွင် ကောင်းပြီး စိတ်ဖေါက်ပြန်သည့်အချိန်များတွင် ရွာလည်လမ်းမတလယ်တည့်တည့်သို့ သွား၍ ထမီကွင်းလုံးချွတ်ကာ အော်ကတ်လေ့ရှိသည်မှာ အသက်ကြီးပိုင်း အဖွားအိုဖြစ်လာသည့် တိုင်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်. . . ။

ထို့ကြောင့် ဂျပန်ဆိုလျှင် ကျွဲကြီး အသေမုန်းသည် အခွင့်သာလျှင် ရာဇဝင်ကြွေးဆပ်မည်ဟုလည်း ကြိမ်းဝါး

သားခဲ့ပါ၏။ သို့သော် မွေးကတည်းက ဂျပန်ကိုမြင်ပင်မမြင်ဘူးခဲ့ရပါချေ။ အခုတော့လည်း ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်။ ကြုံမှကြုံတော့လဲ .. ငါနဲ့မှလာကြုံရပလေတယ်ဟု .. ကျွဲကြီး အဖြစ်မှ ပြောင်းလဲလာသည့် ချာလီတွေးနေသည် မဟုတ်လား. . . ။

အိုးအိမ်မြိုက် ဆိုသည့် ဂျပန်သူငယ်မလေး သူတာတွေ တွေးနေမှန်း ရိပ်မိဟန်မတူပါ။ တချိန်လုံး သူ့အနားကပ်၍ တတွတ်တွတ် စကားပြောနေသည်။ မြန်မာပြည်ရောက်သည့်နှမ်ပတ်အကြောင်း.. တနို့လည်ပြီးပြီး. ။ ညည်သည်က ညည်သည်နှင့်မတူ။ ချာလိုကို အလွန်ဂရုစိုက်၏။ မျက်နှာတစ်ချက်မညိုစေရ။ အလကားနေရင်း .. မျက်နှာမကောင်းတာတွေ့သည်နှင့် ကိုယ်ပူရှိမရှိ လာပြီးစမ်းနေတတ်သည်။

တဖက်က ဒီလောက်ဂရုစိုက်နေပြန်တော့လည်း ချာလီ အားနာသလိုလို၊ ပြီးတော့ မေတယ်လိုတို့ သဒိုးစကားကမ္ဘာကြီးနှင့် နားလည်မှုလွဲထားသည့် ကိစ္စကလည်း ရှိသေးသည်။ သူ .. သည်အကြောင်းတွေးမိလေတိုင်း.. ဘာဆက်လုပ်ရမှန်း မသိပဲ။ ငိုင်ငိုင်သွားတတ်သည်။

ဒါကို အိုအိမ်မြိုက် လုံးဝ မသိပါချေ. . ။

ဟာကယ်တော့ .. အိုးအိမ်မြိုက်က စိတ်ကူးယဉ်သများ. . ။

ဂျပန်ပြည်မှာတုံးကထဲက မြန်မာတွေအကြောင်း ကြားဖူးသည်။ သဘောကောင်းသော .. ကြင်နာတတ်သော .. နားနားခွင့်လွှတ်စိတ်ကြီးမားသော.. သတ္တိကောင်းသော.. လက်စားချေခြင်းနှင့် သင်ပုန်းချေခြင်းအနက် သင်ပုန်းချေခြင်းကိုသာ အားသန်တတ်သော မြန်မာများအကြောင်း များစွာ ကြားဖူးခဲ့ပါသည်။

ဟိုဟိချိုစံ၏ အဖိုး ဆူဇူကီးကား ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ယောင်းကြီးတစ်ယောက်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက မြန်မာပြည်ရောက်ဖူးခဲ့သည်။ စစ်ပြေးအဖြစ် စစ်ရှုံးပြီး ဂျပန်များပြေးရချိန်တွင် မြန်မာများကပင် လက်စံမွေးမွေးပြီး.. အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်မှ လွတ်အောင် ကယ်ဆယ်ခြင်းခံရခဲ့ရသည်။ ဒါကြောင့်မို့လည်း သူ၏ မြေးမ ဟိုဟိချိုစံကို ဝယ်စဉ်ကတည်းက မြန်မာပြည် ပုံပြင်များစွာ ပြောပြီး .. ကျေးဇူးဆပ်ရန် မှာခဲ့သည်။

အဖိုးကို ချစ်သော ဟိုဟိချိုစံ ကလဲ မွေးပီသစွာ မြန်မာတွေ့လျှင် မိတ်ဆက်သည်။ မြန်မာစကား တစ်လုံးစနှစ်လုံးစ သင်ခဲ့သည်။ ကုန်ကုန်ပြောရလျှင် မြန်မာလူမျိုးယောကျ်ားကောင်းကောင်းတွေ့လျှင် လင်တော်ရန် စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့ရှာသူရယ်ပါ ..။

ကျေးဇူးဆပ်ချင်သူနှင့် .. ဂလဲ့စားချေ.. ရာဇဝင်ကြွေးဆပ်ချင်သူ နှစ်ဦး တို့မှ ဆုံတတ်ပါပေသည်..။

တစ်ဦးအကြောင်း တစ်ဦး သေချာစွာ မသိကြသော ကျွဲကြီးခေါ် ချာလီနှင့် ဟိုဟိချိုစံ ရယ်ပါ..။

xxxxxxx

<u>မေတ္တာ .. လှန့်ဆွဲခြင်း</u>

"ချာလီ .. ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟင်.."

"အော် .. ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ဟိုဟိချိုစံ.."

"ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆက်ဆံပါ ချာလီစံရယ်.. ဗိုမနေတတ်ဘူး...။"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ .. ဟိုဟိချိုစံရဲ့ .."

"ဗိုနဲ့ ချာလီစံ .. တွေ့ကာစက .. ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး.. အရမ်းတက်ကြွတယ် .. အမြဲတမ်းလန်းဆန်းနေတယ် .. ချာလီစံကို မြင်ရတဲ့ သူတိုင်း စိတ်ဓါတ်ကို တက်ကြွစေတဲ့ အသွင်ဆောင်တယ် .."

"အခုကော .."

"အခုနောက်ပိုင်း .. ဒီလိုမဟုတ်ဘူး .. ဝေးဝေးငိုင်ငိုင်နဲ့ .. တစ်ခုခုကို အမြဲတွေးပြီး စဉ်းစားနေသလိုပဲ .. မြန်မာပြည်မှာ ဗိုသိပ်ကြာကြာနေရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး.. ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောစရာရှိတာ ပြောစေချင်တယ်"

ချာလီ .. ခဏမျှ စဉ်းစားပြန်သည် .. နောက်တော့ .. သူ့မျက်နှာ .. ခဏချင်းတည်လာသည်။ မျက်လုံးများအရောင်တောက်လာပြီး .. မျက်ခုံးမွေးနှစ်ခု ပူး

ကပ်သွားသည်။

"ကောင်းပြီ . . နို့ပြောမယ် . . ဘိုဟိချိစ် . . နို့ဒီလိုဖြစ်ရတာ မင်းတို့ဂျပန်လူမျိုးတွေကို ဆပ်ချင်တဲ့ ရာဇဝင်ကြွေးကြောင့်ပဲ . . ."

"ရာဇဝင်ကြွေး . . ဟုတ်လား . . နို့နားမလည်ဘူး . . ချာလီစ် . . ဘာကိုဆိုလိုတာလဲဟင် . ."

"ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ . . ဆိုတော့ . . ."

ချာလီ ရှာမှ ဒိုးလေးအေးတို့၏ အမေအကြောင်း ဇာတ်ကြောင်းလှန် ပြောပြလိုက်ပါတော့သည် . . .။

ချာလီပြောပြသော ဇာတ်လမ်းပြီးတော့ ဘိုဟိချိစ် မျက်ဝန်းမှာ . . မျက်ရည်တွေနဲ့လေ . . .။

"အော် . . ဒီလိုကိုး . . ဒါကြောင့် ချာလီစ် . . ငိုင်ငိုင်နေတာကိုး . ."

ဘိုဟိချိစ် . . အစုမှနားလည်ဟန်ဖြင့် ပြောရှာသည်။

"ဂျပန်မှာ နို့ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ပစ္စည်းနေအိမ်အားက မနည်းပါဘူး ချာလီစ် . . အဲဒါတွေနဲ့ . . မြန်မာပြည်မှာ ဒီလိုခံစားခဲ့ရတဲ့ မြန်မာပြည်သူ ပြည်သားတွေကို အလျော်ပေးပြီး . . အကြွေးလိုက်ဆပ်ချင်လိုက်တာ . . ."

"ကောင်းတာပေါ့ . . ဘိုဟိချိစ် . . ဒါပေမဲ့ နို့က မျက်လုံးကို မျက်လုံးချင်း . . လက်ကိုလက်ချင်း . .

အကြွေးဆပ်ရမှ . ."

"အို . . ဒီလိုလား . . ကောင်းပြီလေ . . အခု . . ချာလီစ်က နို့များကို ရာဇဝင်ကြွေးဆပ်ချင်တယ်ပေါ့ . . ဟုတ်လား . ."

ပြောရင်းဆိုရင်း . . ဂျပန်မ . . အကူထိုင်နေရာမှ သူမအိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ ဂျပန်မတော့ . . ငါ့ကိုကြောက်သွားပြီနဲ့ တူပါရဲ့ . . ဟုတွေးနေစဉ်မှာပင် . .

"ချာလီစ် . . ချာလီစ် . . ."

အိပ်ခန်းအတွင်းမှ . . အော်ခေါ်သံကြောင့် . . ချာလီသပြီး ဝင်သွားလိုက်သည် . .။

"ဟာ . . ."

အသံထွက်ရလောက်အောင် မြင်ကွင်းက ရင်မိုစရာပါ . .

"တံခါးပိတ်လိုက်ပါ ချာလီစ် . . ."

အသိမဲ့ တံခါးကို ပိတ်လိုက်မိသည် . .။

ဒီဂျပန်မ . . ဒီလောက်လှမှန်းမတွေးမိခဲ့။ ခါတိုင်း လုံခြုံပိရိသေသပ်သော အကောင်းစား ဝတ်စုံအမျိုးမျိုးကို စမတ်ကျကျ ဝတ်တာပဲတွေ့မြင်ခဲ့ရ၍ ယခုလို အဝတ်မဲ့ ဘိုဟိချိကိုတွေ့လိုက်ရတော့ ချာလီရင်ခုန်ရသည်။

ချမ်းသာသူပီပီ . . အသားအရေနေလောင်မခံရ၍

တင်. . ဖွေးဥနေသည် . . မှုန်းညက်နေသည် . . မျက်ရည်ဝိုင်းနေသော မျက်နှာကလေးမှ တပါး . . ကျန်ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံးမှာ ရမ္မက်ဇော တက်ကြွရောကောင်းလောက်အောင် အချိုးအဆက်ကျနပြီး . . ဖွံ့ဖြိုးသော အသားနိုင်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည် မဟုတ်ပါလား . .။

လုံးဝန်းဖွံ့ထွားပြီး ရက်ရက်စက်စက်လှပစွာ . . ဝိုင်းဝန်းမို့မောက်နေသော ရွှေရင်တို့ အစုံ . .၊ သေးကျစ်သောခါးနှင့် ဝင်းပိုက်သား ပုံ့ပုံ့ကလေး။ ရွှင့်ကားသော တင်သားများ . . ၏ အပေါ်မှ လွှမ်းခြုံထားသော အသားအရေကား သူတစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူးခဲ့သော အသားရောင်မျိုး။ ဖြူယော်ယော်မဟုတ်။ ဖွေးဥပြီး . . အကြောစိမ်းကလေးများယှက်သန်းကာ . . ယဉ်ပိုးပင်မသန်းဘူးသည့် အပျိုစင်စစ်စစ် အသားအရေ ဆိုတာ ဒါမျိုးမှပဲ ဟု သူထင်မိသည်။

တစ်ကိုယ်လုံး ပေါက်ထွက်မတတ် . . ကိုယ်ခန္ဓာလုံးတီးအား အပြန်ပြန် အလှန်လှန် အသေးစိတ်ပေးမော နေသော သူ့အား . . ဒိုအိချိုက . . မျက်ရည်ဝိုင်းရင်းမှ . .

"ရှေ့ . . ." လှမ်းပေးနေတာဘာလဲ ကြည့်လိုက်တော့ . . အလွန်နိုင်နှံ့သည့် ပိုးကြိုးရှည်ရှည် တစ်ချောင်း။

"ဒီကြိုးနဲ့ ဒို့ကိုယ်ခန္ဓာကို စိတ်ကြိုက်တုတ်နှောင်

ပါ. . ချာလီစ် . . ပြီးတော့ . . မင်းစိတ်ကြိုက်ပုံစံနဲ့ . . ရာဂဝင်ကြွေးကို ဆပ်ပါ. .။

ပထမတော့ . . ဘာမှမဆိုင်သည့် ဒိုအိချိုကို သူသနားသွားမိသည်။ နောက်တော့ ဘာကိုကွေ့မိပြန်သည်မသိ . .။

မျက်နှာက ပြန်လည်တင်းမာ မာလာသွန် လာပြီး . . ဒိုအိချိုပေးသော ပိုးကြိုးကို ယူကာ . . လက်နှစ်ဖက်ကို နောက်ပြန်စတင်တုတ်နှောင်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ လည်ပင်းမှာ တစ်ပတ်ချိုပြီး . . နို့တို့ . . အပေါ်နှင့်အောက် တစ်ကန့်စီ ကင်ကာချိုပြန်သည် . . ခါးမှာ တစ်ပတ် . . ပူးကွေး၍ ဒူးနှင့်ခြေကျင်းဝတ်တို့ကိုပါ . . ကုပ်နှောင်ပြီးသောအခါ . . .

ဒိုအိချိုမှာ သူ့ဖက်ဖင်လှည့်၍ ကုန်းပေးထားရသော ပုံစံသို့ ရောက်နေရရှာတော့သည်။ တင်ပဆုံသားနှစ်ခုအကြားမှ ပြူထွက်နေသော တောက်ဖုတ်ဘုကလေးမှာ . . ပန်းနီရောင်ခြေလျှက် . .။

ချာလီမနေနိုင်တော့ပဲ . . ကုန်း၍ လျှာနှင့်စတင်ယက်ပေးလိုက်ရာ . . ဒိုအိချို တွန့်ကနဲဖြစ်သွားသည်။

"မင်းတို့ မြန်မာမကို ဂျပန်တွေ ဖောက်ထွင်းတုံးက ဒီလိုပဲ ယက်ပေးသလား ချာလီစ် . ."

ဟုတ်တာပေါ့ . . တယ် . . ယက်ပေးမှာတုံး . . သရဲမရဲတီးနေတဲ့ မျက်နှာကြီးတွေနဲ့ နေမှာပေါ့ . .။

ချာလီတွေးရင်း .. မျက်နှာကိုပြန်တင်းလိုက်သည်။

"ဖျန်း.."

"အာ့..." တင်သားပေါ်သို့ ခပ်ဆတ်ဆတ်က လေးတစ်ချက်ရိုက်လိုက်သဖြင့် ဂျပန်မ ကော့သွားသည်။ "ဖျန်း..ဖျန်း..ဖျန်း.." မကျေနပ်သေးပဲ ထပ်ရိုက်ရာ တင်ပါးပေါ်ဝယ် .. သူ့လက်ရာများနီရဲစွာ .. ချက်ခြင်း ပေါ်လာသည်။ တော်တော်နုတဲ့ ဂျပန်မ ...။

သူ့လီးကြီးကို ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ ဆာလောင် နေဟန်ဖြင့် တဆတ်ဆတ်ငြိမ့်ကာ မာန်ပါးဖြစ်းထနေသော ခုနစ်လက်မကျော် ရှည်လျားလှသည့် .. တုတ်မိုင်ထွား ကြိုင်းလှသော လိင်တံကြီးကို အခန့်သား ပြန်မြင်ရသည်။

ဘာမှထပ်စဉ်းစားမနေတော့ပါ။ အနားကပ်သွား ကာ ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ရင်း .. စနစ်တကျ.. ကြံ့ ဖြင့်ချိန်ညှောစ်ထားသောကြောင့် ဖင်ကြီးများကို ကုန်ထားရ သော ဖင်ကြီးနှစ်လုံးကို အားရပါးရ ဆုပ်ကိုင်ရင်း နှစ်ခြမ်း ဖြဲလိုက်ရာ .. နဂိုကခပ်ပြူးပြူးကလေးမျှပေါ်နေသော စောက်ဖုတ်နီတာရဲကလေးမှာ ပြကန် .. ဟလှာပြီး.. စောက်ခေါင်းတွင်းသားများကိုပင် လှမ်းမြင်ရပါတော့ သည် .. ဖြဲထားသော လက်နှစ်ဖက်မှ .. လက်မ နှစ် ချောင်းနှင့် ဖြဲနေသော စောက်ဖုတ် နှစ်ခြမ်း အကြား.. အကွဲမြောင်းအကြား မိရှုံ့နှံ့လေရာ .. ခဏချင်း..

အရည်ကြည်များစွဲလာသည်..။

"စေတနာနဲ့ .. လုပ်နေတယ်မထင်နဲ့ ဘိုဇိမ်ရှိ ဂျိလီးနာမှာစိုးလို့ သိရဲ့လား"

"သိပါတယ် ချာလီစံ မင်းသဘောအတိုင်း ဆက် လုပ်ပါ.."

ဂျပန်မကိုယ်ကခွေးနေသည်။

စောက်ခေါင်းအတွင်းမှ အရည်ကြည်များကပင် ရေ မွှေးများဖြစ်နေရောသလားမသိ..။ မိန်းမကောင်း မိန်း မမြတ်များ၏ စောက်ဖုတ်မှာ ကြာညိုနံ့သင်းသည်ဆိုတာ ဒါမျိုးများ ဖြစ်နေမလားဟု တွေးမိလိုက်ပါသေး၏။

လိင်တံ ဒစ်ခေါင်းကို စောက်ဖုတ်အဝနှင့်တေ့ပြီး ဟကားဆောင့်ထိုးထည့်လိုက်ရာ ...

"အာ့.."ကနဲအော်သံထွက်လာပြီး လိင်တံ တစ် လျှောက် တင်းကြပ်လှသော ဝေဒနာကို ခံစားလိုက်ရသည် ချာလီ သိလိုက်ပြီ .. ဒီဂျပန်မ တကယ့် အပျိုစစ်စစ် ဖြစ်ရ မည် ..။

စောက်ဖုတ်ထဲသို့ တံဖို့ထိုးလိုက်သလို တရှူးထိုး ဝင်ရောက်လာသော လီးထွားကြီးကြောင့် သတိလစ်မတတ် နာကျင်စွာ ခံစားလိုက်ရသော်လည်း .. ဘိုဇိမ်ရှိ ဆက်မ အော် .. အံကိုတင်းတင်းကြိတ်ပြီး .. ခံရှာသည်။ တကယ်သတ္တိကောင်းသည့် ဂျပန်မ ...။

လိင်တံကြီးထွားလှမှုကြောင့်တစ်ကြောင်း။ အပျိုစစ်စောက်ဖုတ်ဖြစ်မှုကြောင့် တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် .. လီးမှာ တစ်ဝက်ခန့်မျှသာ ဝင်သွားပြီး .. ရှတ်တရက် ဆက်ပြီး သွင်း၍မရတော့ပဲ၊ ကြပ်နေသည်။ ဆက်ပြီး အတင်းတိုးသွင်းပကါ နှစ်ယောက်စလုံး နာကျဉ်မှုသာ ဖြစ်နိုင်သည်ကို တွေးမိ၍ မတတ်သာပဲ .. ချာလီလိင်တံကို အသာပြန်ဆွဲထုတ်လိုက်ရသည်။ သည်လိုနှင့် နှစ်ကြိမ် .. သုံးကြိမ် ရှေ့တိုးနောက်ဝင် လုပ်ပြီးမှ .. လိင်တံ သုံးပုံ နှစ်ပုံခန့်မျှအထိ သွင်း၍ရလာပြီး .. လိင်တံပတ်လည် အရည်ကြည်များက အဆီသဖွယ် ချောမွေ့စေလာ၍ နောက်တစ်ကြိမ် အရင်းအထိရောက်အောင် တအား.. ဆောင့်လိုးလိုက်ပြန်သည် ..။

"အား .. အား .. အား .. နှီးကျွတ်ကျွတ်"

ညီးညူသံပေါ်လာသော်လည်း ဂရုမစိုက်ပဲ .. ထပ်လိုးရန် လိင်တံကြီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်စဉ် ...

"ဟာ .. သွေးတွေ ..။"

မှန်ပါသည်။ ဂျပန်၏ ဟိုင်မင်ခေါ် အပျိုမှေး ထူထဲမှုကြောင့် ဆောင့်လိုးရာတွင် စုတ်ကွဲထွက်သွားပြီး လိင်တံ တစ်လျှောက်ကပ်စေးစေးဖြစ်နေသော သွေးများကပ်ပါလာခြင်းဖြစ်ပါတော့သည်..။

ကောင်းတယ် .. ဂါတို့ မြန်မာမလေးတွေကို

မတော် .. အိုဟီချိစ် ခံစားရရှာသည်..။

မို့ပွင့်ကြီးနှယ် .. ကားဖြဲနေသော .. ဒစ်ခေါင်းကြီးက စောက်ခေါင်းအတွင်း နေရာအနှံ့ ဖိတိုးနေသည် မဟုတ်လား..။

ဖင်ကုန်းရက် လိုးနေရင်းမှ စိတ်ကူးတစ်မျိုးပေါက် လာပြန်၍ ခြေကျင်းဝတ်နှင့် ဒူးခေါင်းတွင် ချိတ်ထားသော ကြိုးများကို ဖြေလိုက်ပြီး ခြေနှစ်ချောင်းကို ဆွဲပင့်လိုက်ရာ၊

"အို .. ချာလီစ် .. ဒို့သေရပါတော့မယ် .. ဘယ်လိုများ လုပ်ဦးမလို့လဲ ဟင်.. ကျွတ်ကျွတ်.."

"ဟိတ်စင်း .. ငြိမ်ငြိမ်နေ.."

ချာလီခေါ် ကျွဲကြီးကား စိတ်ရိုင်းဝင်နေလေပြီ..။ ဘာကိုမှ သတိမရပါလေတော့ ..။ ရာဇဝင်ကြွေးဆပ်ချင်သည့်ဇောနှင့် ပြင်းထန်နေသည့် ကာမရမ္မက်အဟုန်အရှိန် တို့ပေါင်းစပ်ကာ ပေါင်တံနှစ်ဖက်ကို ဖြဲချလိုက်ပြီး..။

ပေါင်လုံးရင်းနှစ်ခုဆုံရာမှ .. သွေးစသွေးနများ ပေကျံနေသည့် စောက်ဖုတ်အဝသို့ ပက်လက်အနေအထားဖြင့် ထားကာ .. လိင်တံကြီးကို ဗြိကနဲမြည်အောင် ဖိချလိုက်ပြန်သည် ..။

"အား ဟူးဟူး.." ဂျပန်မ အိုဟီချိမျာ.. သည်မျှသာ အသံထွက်နိုင်ရှာပြီး .. သူမ၏ဖင်ကြီးနှစ်လုံး အောက်မှ လက်ကြမ်းကြီးနှစ်ဖက်က ဗိုင်ဗိုင်နိုင်နိုင်သိမ်း

ဖဝါးတို့ ဂျပန်တွေ . . မစော်ကားတုန်းကလဲ ဒီလိုပဲနေမှာ ပဲတု . . ဖြေသိမ့်သည်။

အိုအိချိကား တဆက်ဆက်ကုန်နေရှာသည်။ မျက် ကျဉ်လွန်း၍ထင့် . . မျက်စေ့ကိုစုံမှိတ်ပြီး . . အံကိုတင်း တင်းကြိတ်ထားရှာသည်။ ချာလီ လိင်တံကြီးကား သူမ၏ စောက်ဖုတ်အတွင်း ဆလင်ဒါမောင်းတံကြီးသဖွယ် . . မှန်မှန်ကြီး ဝင်ထွက်နေ၏။

အရှိန်ရလာသည်နှင့် လိုးနှုန်းမြန်လာပြီး တင်ပါး နှစ်လုံးကို ချာလီက ဆီးခုံရင်းနှင့် ကပ်ရိုက်မိသည်အထိ ခပ်မြင်းမြင်းဆောင့်လိုးလေရာ . . တစ်ချက်တစ်ချက်တွင် သားအိမ်အထိ လိင်တံ ဒစ်ခေါင်းနှင့် ဆောင့်မိပြီး . . အိုအိချိမှာ ကော့တက်သွားရှာသည်။

"ပွစ် . . ပေါ်င်း . . ပလွတ် . . ဗွိ . . ဖုန်းပွတ်"

"အု . . အု . . အု . . အု . . အု . . အု . . အု . ."

ဂျပန်မကား ရာဇဝင်ကြွေးကို စောက်ဖုတ်နှင့်ရင်း ၍ ဆပ်နေရရှာလေပြီ။ ဒါကိုတွေးမိရင်း ချာလီကာစ်ယောက် အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်ကာ၊ ဖိ၍ . . ဖိ၍ ဆောင့်ပြီး နှံ့ ၍ နှံ့၍ မွှေလိုးပါ လိုးတော့သည်။

"အာ ယား . . ယား ဟာ . . . ယား"

တစ်ချက်မွှေလိုးလိုက်တိုင်း . . နှံ့လိုးလိုက်တိုင်း အတွင်းမှ ဂျူအသဲ ကလီစာမကျန် ပြောင်းပြန်လန်သွား

အုပ်ကိုင်ကာ မ တင်မြင်းခံလိုက်ပြန်သည်မို့ . . ဖွဲ့ကန် ပါသွားရှာသည်။

အိုအိချိ ပေါင်နှစ်ဖက်မှာ . . မတ်တတ်ရပ်နေ သော ချာလီ၏ ပေါင်ရင်းဝယ် ကားယားခွသလိုဖြစ်နေပြီး လက်နှစ်ဖက်ကို နောက်ပြန်ကြိုးတုတ်ထားမှုကြောင့် . . ကိုယ်ခန္ဓာအပေါ်ပိုင်းမှာ . .။ ရင်ကိုဖွင့်ထားသလိုဖြစ်ကာ နို့အုံကြီးနှစ်လုံးမှာလည်း ချိုနှောင်ထားသော ကြိုးများ၏ တင်းကြပ်မှုကြောင့်၊ ကြိုးနှစ်ချောင်းအပေါ် အောက် အကြားဝယ် မှ၍ ညှစ်ထုတ်ထားသလို အပြင်သို့ ဖိရှုန်း ကာ စူထွက်နေကြရသည် . .။

ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံးမှာ ကျောပြင်တွင် ချာလီ လက်တစ်ဖက် . . တင်ပါးတွင် ချာလီလက်တစ်ဖက်ဖြင့် ထိန်းကိုင်ထားမှုကြောင့် . . သိမ့်ကနဲ ငြိမ့်ကနဲ ယိမ်းထိုး နေရရှာသည်။

ချာလီကား ယိုင်းဖက်ထားရင်းမှ ခါးကိုဆတ်ကနဲ ကော့တက်ကာ ပင့်မြှောက်လိုက်ရာ . . အိုအိချိကိုယ်ခန္ဓာ ကလေးအနည်းငယ် မြှောက်အသွား . . အောက်ဖက်မှ လိင်တံကြီးဖြင့် အံကျ ပင့်စံဆောင်ထား၍ ပြန်အကျဝယ် ချာလီ လိင်တံတည့်တည့်ပေါ် စောက်ပတ်နှစ်ခြမ်းကျသွား ရသည်။ ဗွိကနဲ တင်းကနဲ ဖြစ်ကာ ပေါင်တံနှစ်ဖက်မှာ လည်း . . ကားယားခွပေးထားရမှုကြောင့် မည်သို့မျှ . .

မရှုန်းသာ မရှောင်သာနိုင်ခဲ့ပါချေ။

သည်လိုအုံကား .. ဖိုးအိမ်ချိုကိုယ်ခန္ဓာအလေးချိန်ကို အကျုံးရှိစွာ အသုံးချ၍ လှိုးသော ချာလီ ဥာဏ်သွားမှု ပင်ဖြစ်ပါတော့သည် . . .။

ပင့်မြှောက်လိုက် .. ပြန်အကျ .. လီးနှင့်ကော့ထိုးလိုက်နှင့် အိုးအိုးချက်ကလေးမျာ .. ကောင်းကလဲ ကောင်း .. နာကလဲ နာဆိုသလို .. ခံစားနေရရှာပါ၏။

သည်လိုလှိုးနေရင်းမှပင် .. ခဏကြာတော့ .. ညောင်းလာပြန်၍ ချာလီ .. ဖိုးအိမ်ချိုကို ကုတင်ပေါ် အသာပြန်တင်ပြီး .. တစ်စောင်းလှဲကာ ဖင်နှင့်စောက်ဖုတ်ကို မြိုး ဖိမ်ပြေနေမြ ကြည့်ပြန်သည်။

"အင်း .. ချေးတောင်ကိတ်သွားပြီ .. ဒီဟာတွေက .. စောစောက ထွက်ထားတဲ့ ဟာတွေ .."

စောက်ဖုတ် နှုတ်ခမ်းသား .. ဆီးခုံမွှေးပေါ်မှ အမွှေးများနှင့် ဖင်ကြားတစ်လျှောက်ဝယ် .. ကစ်ညိနေသော သွေးခြောက်စ ပြနေသည့် ချေးများကို ကိုင်ကြည့်ရင်း တစ်ယောက်ထဲ ပြောနေသည်။

"ဖိုးအိမ်ချို .."

"ရှင် . . ."

"ဖင်ပါ လှိုးချင်တယ် .. ရမလား .."

"အောင်မလေးလေး .. မလုပ်ပါနဲ့တော့ ..

ဂျပန်စစ်သားတွေတော .. မြန်မာမကို ဖင်ပါလှိုးခဲ့ကြလို့လား .."

"မပြောနိုင်ဘူး .. လှိုးချင်လိုးမှာပေါ့ .. ဘယ်သူမှ မြင်လိုက်ရတာမှ မဟုတ်တာ .. စစ်တပ်တစ်တပ်လုံးလုံး ဝိုင်းလိုးကြတဲ့ဥစ္စ .. တစ်ယောက်နှစ်ယောက်တော့ ဖင်ပါလှိုးချင်လိုးမှာပေါ့ . . .။"

"မလုပ်ပါနဲ့ .. ချာလီစ် .. ဒါတော့ ချမ်းသာပေးပါ .. အရှေ့ပေါက်ကိုတော့ ကြိုက်သလိုလုပ်ပါ .. အာ့ . . . ကျွတ်ကျွတ် .."

ပြောနေရင်းမှ မချင့်မရဲဖြစ်လာဟန်ဖြင့် ဒစ်ခေါင်းကော့ရှုံ့လောက်မှ .. စအို၀ ပန်းရောင်ကလေးထဲ ဖိချ သွင်းလိုက်ရာ .. ဂျပန်မ၏ မချိမဆန့် အော်လိုက်သံက အခန်းထဲ .. ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာပါသည်။

ရာဇဝင်ကြေး .. ရာဇဝင်ကြေး . . .။ သည်ရာဇဝင်ကြေးကား .. ဂျပန်မကို ဖင်ပေါက်မချန် လှိုးမိသည်အထိ ပြင်းထန်ခဲ့လေ၏ . . .။

သို့သော်လည်း .. မချိမဆန့်အော်ဟစ်မှုကြောင့် သနားသည်က တစ်ကြောင်း .. လူသတ်နေသလို ခံရသူ၏ အသံရှူည်နေမှုကြောင့် တစ်ကြောင်း လီးတံကို ပြန်ထုတ်လိုက်ပြီး . . .။

စောက်ဖုတ်အဝတွင် ပြန်တေ့ကာ .. ဆောင့်ကန်

ဆတ်ကနဲ တော့လိုးလိုး လိုက်ပြန်သည် . . —

"အာ့ . . ကျွတ်ကျွတ် . . ဖြည်းသလိုလုပ်စမ်းပါ . . ချာလီစံ . . ."

စောစောက လီးကြီး မဆန့်မပြဲဝင်သွားမှုကြောင့် ကွဲမတတ် နာကျဉ်ဟန်တူသော စအိုက တရှုံ့ရှုံ့ဖြင့် ဖြစ်နေသလို နောက်ပြန်ကော့ချီထားသည့် လက်ကလေးဖြင့် စအိုဝကို ထောက်ကာ ပိတ်ထားရင်း . . တစ်စောင်းအနေအထားမှ ဂိုဇာ်ချို၏ ပြောလိုက်သံကြောင့် . . ချာလီမှာ ရမ္မက်စောရှိန် အမြင့်ဆုံးသို့ ရောက်သွားပြီး . . .

တလန့်ဝန့်ဖြင့် . . ဂိုဇာ်ချို . . ၏ စောက်ခေါင်းအတွင်းသို့ . . မြန်မာမျိုးစေ့ ဗီဇ သုတ်သွေးများကို . . သွန်ပန်းထုတ်ချလိုက်ပါတော့ . . သတည်း . . ။

ပြီးပါပြီ။